

۲۴۴۹۸۷

۱۴۰۳ / ۲ / ۲۲

«خُم پنیر»

زندگینامه دکتر حسن کاردان

کاربرد مدیریت انسانی (انسان‌گرایانه) در صنعت

نوشته:

دکتر سیامک رضا مهجور

عنوان و نام پدیدآور: «**حُمّ پنیر**»؛ زندگینامه کارдан-حسن-۱۳۳۲، کاربرد مدیریت انسانی (انسان گرایانه) در صنعت/نوشته دکتر سیامک رضا مهجور مشخصات نشر: تهران، نشر روان، بهار ۱۴۰۳.
مشخصات ظاهري: ۳۲۰ ص: مصور (بخش رنگي).

ISBN: 978-600-8352-82-2

عنوان اصلی: زندگینامه دکتر حسن کاردان: کاربرد مدیریت انسانی (انسان گرایانه) در صنعت.

موضوع: کارخانجات رسندگی

موضوع: کارخانجات بافندگی فرش ماشینی

موضوع: کارخانجات تولید پارچه جین

شناسه افزوده: مهجور، سیامک رضا، ۱۳۲۲ -

رده بندی کنگره: TT848

رده بندی دیوی: 746/140955

شماره کتابشناسی ملی: 9555425

اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیبا

سایت

www.Ravabook.ir

پست الکترونیکی

ravan_shams@yahoo.com

«**حُمّ پنیر**»

زندگینامه دکتر حسن کاردان

کاربرد مدیریت انسانی (انسان گرایانه) در صنعت

نویسنده: دکتر سیامک رضا مهجور

ناشر: روان

نوبت چاپ: اول، بهار ۱۴۰۳

لیتوگرافی، چاپ، صحافی: طیف نگار

شمارگان: ۱۱۰۰

تعداد صفحات: ۳۲۰ صفحه

ISBN: 978-600-8352-82-2

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۳۵۲-۸۲-۲

مرکز پخش: تهران - خیابان زرتشت غربی، بین خیابان علیزاده و شیخlar، پلاک ۶۳

تلفن: ۹۰۸۸۹۶۲۷۰۷۰ - ۸۸۹۶۱۰۵۰ - ۸۸۹۷۳۳۵۸ تلفکس:

فهرست مطالب

۱	پیش‌گفتار نویسنده
۲	مقدمه
۳	نقد و بررسی کتاب
۴	فصل اول : آغاز یک داستان و یک زندگی
۵	رفتن به کاروان سرای زنجیر برای صرف نهار
۶	هیأت مسجد مصری
۷	خاطرات کودکی
۸	فصل دوم : رفتن به دبستان
۹	رفتن به مدرسه فردوسی
۱۰	مدرسه کمال
۱۱	دربیافت کمک شب عید از مدرسه
۱۲	تصمیم به ریودن تلفن پلاستیکی دوستم
۱۳	سینمای کاردان
۱۴	روایی دادهای ۲۶ تا ۲۸ مردادماه سال ۱۳۴۲
۱۵	فصل سوم : رفتن به دبیرستان
۱۶	آغاز به کار و کسب درآمد
۱۷	خم (خمره) پنیر
۱۸	وازلین
۱۹	رفتن به دبیرستان راغب

۳۳	کار در کارخانه شرکت تعاونی دست بافان اصفهان.....
۳۴	کار در کارخانه بافتگی سلامت
۳۵	رفتن به کارخانه کربپ بافی کازور
۳۶	چگونگی رفتن و ثبت نام در دبیرستان هائف
۴۰	آغاز به تدریس خصوصی
۴۱	ویزگی های دبیرستان هائف
۴۱	خطاطرات دبیرستان هائف
۴۵	رفتن بهادره آب و درخواست لوله کشی آب محله خاطره انگیز ترین یادها، دیدن آقای نوربخش مدیر دبیرستان هائف. در فرودگاه مهرآباد تهران

■ فصل چهار : رفتن به مدرسه نظام

۵۲	خطاطراتی از دوران دبیرستان.....
۵۳	ثبت نام در دبیرستان نظام تهران
۵۴	زنگی در دبیرستان نظام
۵۹	برباد رفتن آرزوها و روایاها

■ فصل پنجم : سربازی چهارساله به جای دو سال و رفتن به سپاه دانش

۶۴	اعزام به خدمت
۶۵	رسیدن به شیراز و پادگان تیپ ۲۳
۶۷	انتخاب روتای محل خدمت
۷۳	سپاهی ممتاز و برتر

■ فصل ششم : ورود به دانشسرای عالی سپاه دانش

۷۷	خطاطرات دوران راهنمایی سپاه دانش
۷۹	برگشت به دانشسرای عالی سپاه دانش برای تکمیل دوره لیسانس

■ فصل هفتم : پایان تحصیل دوره لیسانس و انتقال از وزارت آموزش و پرورش به وزارت علوم و آموزش عالی

۸۷	داستان تریا طوبیله و تریا مرغدان
۹۱	ازدواج مکاتبهای
۹۶	ماجرای سر سفره عقد
۹۹

۱۰۰	آمدن همسرم به آمریکا.....
۱۰۳	خاطره‌ای از جرج پیبادی کالج.....
۱۰۹	■ فصل هشت : برگشت از آمریکا
۱۱۰	رفتن به کارخانه نساجی ایران ترمه (فورتکس) و تهران پتو (وارم تکس) اوین تجربه مدیریت نساجی من
۱۱۱	جلسه با صاحبان کارخانه نساجی ایران ترمه (فورتکس) و تهران پتو (وارم تکس)
۱۱۶	انقلاب بهمن ۱۳۵۷ و کارخانه
۱۱۷	مشکل کارگران فیلیپینی و مهندسین ژاپنی
۱۱۷	تصمیم پرسنل برای مصادره کارخانه
۱۱۸	بازدید پسر آقای فرقانی از کارخانه و مشکل حضور ایشان
۱۲۰	مراجعة نمایندگان حوزه برای مصادره کارخانه
۱۲۰	استعفاء از ریاست کارخانه
۱۲۳	■ فصل نهم : ورود به بازار و چالش‌های جدید
۱۲۴	رفتن به سوئیس
۱۲۵	تجربه فروش پارچه مبلی
۱۲۸	خرید پارچه محمول کبریتی و فروش سریع آن
۱۲۸	خرید پارچه چادری مشکی
۱۲۹	فروش لوازم یدکی اتومبیل پیکان
۱۲۹	تصمیم به تأسیس کارخانه
۱۳۱	■ فصل دهم : کوشش برای تأسیس کارخانه
۱۳۲	به دنبال شریک
۱۳۷	بازدید از ماشین آلات تولیدی در نمایشگاه میلان
۱۳۹	دیدن آقای فرقانی در نمایشگاه
۱۴۰	رد درخواست وام در بانک صنعت و معدن
۱۴۱	دریافت زمین
۱۴۲	دیوارکشی کارخانه
۱۴۳	درخواست وام از بانک صنایع و معادن
۱۴۳	ساختمان کارخانه
۱۴۴	خرید ماشین آلات
۱۴۵	فاز اول کارخانه
۱۴۵	فاز دوم کارخانه

۱۵۴	انتخاب نام قالی سلیمان
۱۵۷	فاز سوم گسترش کارخانه و ذوب ریسی رسول اصفهان
۱۵۸	ماجراهایی نمونه از مدیریت کارخانه ریسندگی نخ رسول و کارخانه قالی سلیمان
۱۶۲	مراجعه به مرکز تهیه و خرید ماشین آلات وزارت بازرگانی
۱۶۴	برگشت به دانشگاه در همان روز و جریان کلاس درس
۱۶۷	بازدید مدیر کل وزارت صنایع از کارخانه ریسندگی رسول اصفهان
۱۷۱	بازدید از کارخانه‌های نساجی سایر دوستان

■ فصل یازدهم : مدیریت انسانی در کارخانه

۱۷۳	
۱۸۱	۱. تشویق و تنبیه
۱۸۴	۲. خودداری از جرمیه بویژه جرمیه نقدي
۱۸۵	۳. هم حسی کارگران و مدیریت کارخانه
۱۸۹	۴. روابط حقیقی نه مصنوعی
۱۹۱	۵. صندوق پیشنهادها و انتقادها
۱۹۱	۶. باز کردن صندوقها در حضور کارگران و سرپرستان
۱۹۳	۷. سپاس گزاری از سرپرستان
۱۹۴	۸. برگزاری مراسم گوleta گون
۱۹۶	۹. مشارکت در مراسم و روزهای ویژه
۱۹۶	۱۰. تشکیل صندوق تعاوی
۱۹۸	۱۱. هدیه نوروزی
۱۹۹	۱۲. نزدیکی مدیران و سرپرستها با پرسنل
۱۹۹	۱۳. منوعیت توهین
۱۹۹	۱۴. همدلی مدیریت با پرسنل کارخانه
۲۰۰	۱۵. ترتیب گردش‌های علمی و تغیریحی برای پرسنل
۲۰۱	۱۶. همگامی با پیشرفت‌های علمی و صنعتی روز
۲۰۲	۱۷. سلامت و بهداشت محیط کار
۲۰۳	۱۸. سلامت پرسنل کارخانه
۲۰۴	۱۹. دعوت از خانواده پرسنل برای بازدید از کارخانه
۲۰۴	۲۰. کمک‌های خوارکی و جنسی
۲۰۴	۲۱. پرداخت دستمزد به موقع
۲۰۵	۲۲. خوش حسابی با طرف‌های حساب
۲۰۶	فسرده قسمت
۲۰۶	واگذاری سهام کارخانه نخ رسول، قالی سلیمان و ریسندگی نطنز
۲۱۰	مرگ والدین
۲۱۲	فوت زنده بیان حاج آقارسول و حاج آقا حسین برادران بزرگوار و گرامی من
۲۱۳	فوت زنده بیان آقای دکتر نواب پور

■ فصل دوازدهم : تأسیس کارخانه کویر سمنان	۲۱۷
آشنایی با واسطه آمریکایی	۲۲۰
رفتن به آمریکا برای دیدار از کارخانه‌ها و ماشین آلات ریستنگی کارکرده	۲۲۱
توقف دوباره کار	۲۲۳
خرید ماشین آلات نو	۲۲۴
فاز اول کارخانه کویر سمنان	۲۲۴
پشمیمانی از کار جدید	۲۲۵
فاز دوم کارخانه کویر سمنان	۲۲۸
ماجرای دیدار با رئیس جمهور وقت	۲۲۸
فاز سوم گسترش کارخانه	۲۳۰
■ فصل سیزدهم : تأسیس کارخانه کویر چین	۲۳۱
آغاز تدوین پروژه شرکت کویر چین	۲۳۳
مشکل کم آبی	۲۳۵
شیوه مدیریت در کارخانه نساجی کویر سمنان	۲۳۸
چند خاطره از کارخانه نخ‌رسی کویر سمنان	۲۴۰
انار شب چله	۲۴۲
بازدید وزیر صنایع و معادن از کارخانه نساجی کویر سمنان	۲۴۳
مرگ تأسف بار اپراتور خانم کارخانه	۲۴۸
سخنرانی در هتل اسپیناس	۲۴۸
دیدار آقای محمد خاتمی رئیس جمهور وقت از کارخانه کویر سمنان	۲۴۹
■ فصل چهاردهم : مدیریت کارخانه به وسیله فرزندم	۲۵۳
■ فصل پانزدهم : تأسیس شرکت درین ریس	۲۵۷
آینده در پیش	۲۵۸
مشکلات ارتباط کاری با خارج	۲۶۰
آخرین کلام	۲۶۴
■ دکتر امیر بیرجندی الگو و راهنمای زندگی من	۲۶۹
■ عکس‌های کارخانه‌ها	۲۸۳

پیش‌گفتار نویسنده

گذشت زمان پرده‌ها را به کناری می‌زند و آن‌چه در پشت پرده است را آشکار می‌سازد. در این آشکارسازی بسیاری از برداشت‌ها و باورهای گذشته ما دگرگون می‌شود و با واقعیت‌ها و نه پیش‌فرض‌های اشتباه خود روبه‌رو می‌شویم. حسن کاردان دانشجو یا دکتر کاردان کنونی را از دهه ۱۳۴۰ می‌شناسم، سال‌هایی که با هم در دانش‌سرای عالی سپاه دانش تحصیل می‌کردیم. تاجایی که یادم هست، حسن یکی دو سالی از من پیش‌تر بود ولی چون در محیطی شبانه‌روزی زندگی می‌کردیم، بنابراین فرصت دیدار و آشنازی بسیاری با هم داشتیم و این فرصت نه تنها برای من و حسن، بلکه برای همه دانشجویان فراهم بود. از ویژگی‌های شبانه‌روزی ما و بویژه سامانه‌آموزشی و پرورشی آن ایجاد پیوند بین دانشجویان بود، حتی اگرچه ما از گوشه و کنار این کشور و از اقوام و قومیت‌های متفاوتی بودیم. ویژگی دانش‌سرای عالی سپاه دانش در به هم پیوستگی دانشجویان تاحدی است که اینک نیز اگرچه تعداد بسیاری از دوستان از این جهان رخت بربسته‌اند ولی بیشتر آن‌هایی که هنوز هم در قید حیات هستند، توانسته‌اند این پیوند را نگه داشته و چه در فضای حقیقی زندگی و چه در فضای مجازی، پیوندها و دوستی‌ها را به هم گره زده و آن‌ها را پایدار نگه دارند که به باورم در دنیا چنین امر و پیوندی کم‌نظیر و یگانه است (آخرین دوره‌می دانش‌آموختگان دانش‌سرای عالی سپاه دانش از ۲۶ تا ۲۹ مهرماه ۱۴۰۲ با حضور بیش از ۱۰۰ نفر در کرمان برگزار شد).

سرنوشت و شرایط زندگی مدت‌ها ما را دور از هم نگه داشت، اولین گسست رفتن هر کدام برای ادامه تحصیل به آمریکا و در زمان‌های متفاوت بود. در برگشت هم با تعطیلی دانشگاه‌ها

مواجه شدم و پس از آن هم بنا به شرایطی من باز هم برای مدتی از محیط دانشگاه دور شدم و بنابراین باز هم چندین سال میان ما فاصله افتاد و پس از چندی باز هر دو به عنوان هیأت علمی دانشگاه علامه طباطبائی مدتی در کنار هم بودیم. باز هم فاصله‌ای پدید آمد و دوباره همان پیوند درونی دانشجویان دانش‌سرای عالی سپاه دانش ما را در کنار هم قرار داد.

در یکی از نشستهایی که با هم بودیم، دکتر کارдан در مورد تمایل خود به بیان شرح زندگیش پرداخت و با بیان تکه‌ای از آن‌چه بر او گذشته بود، به تفاوت بسیار زیاد میان باورهای خود از دکتر کاردان و واقعیت‌های زندگی او پی بردم. او بیان داشت دوست دارد تجربیات زندگی خود را به شکل سرگذشتی از زندگیش در اختیار دیگران بگذارد تا شاید با توجه به آن دیگران نیز بتوانند با واقعیت‌های زندگی او بیشتر آشنا شوند. او گفت برای انجام این کار با چند نفر و گروه قرار گذاشته است و پس از مدتی دریافتنه میان کار آن‌ها با آن‌چه او می‌خواهد تفاوت است و بنابراین کار را متوقف کرده است.

دکتر کاردان بانو شته‌ها و قلم من آشنا بود و درخواست کرد این مأموریت را من برعهده گیرم. با صحبت‌هایی که با او در مورد سرگذشتی کرده بودم، من نیز به انجام این کار بی‌میل نبودم و گفتم کوشش می‌کنم این مهم را به انجام برسانم، بویژه آنکه در بسیاری از خاطرات او و از هنگام آمدن به دانش‌سرای عالی سپاه دانش من نیز نقش داشتم و خود به مانند بازیگر صحنه بهتر می‌توانستم آن‌ها را بیان دارم.

آغاز به کار کردیم، جلسات روزانه زیادی با هم گذاشتم و او شروع به بیان خاطرات خود کرد و هرچه بیشتر پیش می‌رفتیم، من به شکاف میان برداشت گذشته‌ام از او و واقعیت وجودی آن آشنا تر می‌شد. برای نمونه می‌دانستم برادران حسن در بازار بودند ولی فکر می‌کردم آن‌ها از سرمایه‌داران و تجار بزرگ بازار بودند و بنابراین حسن هم به اتکاء آن‌ها وارد بازار شده است و با کمک آن‌ها تا این حد پیشرفت داشته است. باز هم شنیده بودم پدر حسن کارخانه بزرگ پتوابافی دارد و پتوهای ارتش ایران را تأمین می‌کند، ولی او برایم گفت پدرسش یک کارگاه کوچک جولابافی (لنگ‌بافی) در یک اتاق کوچک در کاروان‌سرای قدیمی زنجیر اصفهان داشته و در

بسیاری از روزها در تأمین مخارج زندگی و معاش دچار مشکل بوده است.

حسن را در دوران دانشجویی بسیار شلوغ و سرزنش دیده بودم و فکر می‌کردم برای رسیدن به برخی از مزايا در دانشگاه چنین پویاست و خود را به زنده یاد دکتر بیرجندی ریاست دانش‌سرا نزدیک می‌کند. ولی اینک دریافتمن او رها از این برداشت‌ها ناخودآگاه به دنبال هدفی بوده که از دوران کودکی خود دل به آن بسته و به پیش می‌تاخته است. نزدیکی و نشست با دکتر کاردان بر پیش‌داوری‌های من اثر گذاشت و روزبه روز آن‌چه او از واقعیت زندگی‌ش بیان داشت، دیدگاه مرا دچار دگرگونی کرد و من حسن واقعی را بهتر شناختم و دریافتمن مهر و علاقه‌ او به زنده یاد دکتر امیر بیرجندی تا چه حد صمیمانه است و در تمام وجود او ریشه دارد.

دکتر کاردان در هنگام بیان زندگی خود کوشش می‌کرد با صداقت تمام آن‌چه بوده است را بیان دارد تا آن‌چه که دوست دارد دیگران در مورد او باور کنند، جالب اینکه در برخی از موارد او برایم داستانی را تعریف می‌کرد که برای او اتفاق افتاده بود، ولی هر بار همانند گفته‌های پیشینی بود که برایم بیان کرده بود و این صداقت او را در بیان زندگی خود می‌رساند. او از سختی‌های دوران کودکی خود گفت و اینکه چگونه در تمام دوران این سختی‌ها با آن‌ها برخورده و کوشش کرده که به‌سوی هدف خود به‌پیش برود.

او از مادر خود زیاد یاد کرده و او را ستایش می‌کرد، ولی اگرچه به پدر به‌دیده احترام می‌نگریست ولی نقش او را زیاد برجسته نمی‌کرد. او پای‌بندی و احترام زیادی برای خانواده خود قائل بود و چنان رفتار می‌کرد و از آن‌ها با احترام حرف می‌زد که گویا هنوز هم چون گذشته، خود را در مقابل آن‌ها مسئول می‌داند. در هنگام صحبت از همسر و خانواده خود با افسوس بیان می‌دارد آن‌چنان سرگرم کار بوده که نتوانسته به خوبی نقش خود را در مقابل آن‌ها ایفاء کند و از این اشتباه خود بسیار ناراحت است. او برخلاف ظاهر خود که می‌خواهد خود را خیلی قوی نشان دهد، بسیار حساس و نازک دل است، چنان‌که در بیان برخی از خاطرات زندگی خود به‌راحتی اشک می‌ریزد و از آن روزهای سخت یاد می‌کند.

دکتر کاردان همیشه دوران سخت کودکی خود را به یاد دارد و کوشش می‌کند تا می‌تواند

به دیگران کمک کند تا از این سختی‌ها رهایی یابند. اگرچه او با سختی سرکرده و پول به دست آورده، ولی اینک کوشش می‌کند تا می‌تواند در کارهای خیر پا پیش بگذارد و بیشتر به شکل گمنام به مؤسسات خیریه کمک کند، هرگاه از او خواستم در این مورد بیشتر بگویید، بیشتر از حرف زدن خودداری کرد.

دکتر کاردان تمام دوران کودکی خود را به سختی گذرانده است، دورانی که از خوشی در آن خبری نبوده است، ولی اینک که به بسیاری از اهداف خود رسیده، هنوز هم از شادی و خوشی روگردان است و هیچ چیز او را خوشحال نمی‌کند.

او زندگی را سیاه و سپید می‌بیند و همیشه به دنبال سپیدی یعنی بهترین‌های است و این خود سبب می‌شود تا بهای داشته‌های خود را چندان نداند. او تهی از نخوت و تکبر است. ولی برخلاف خواست خود چندان به دل دیگران بها نمی‌دهد و اگر ادامه صحبتی را دوست نداشته باشد، بدون توجه به خواست دیگران سخن را قطع می‌کند. برخلاف آن‌چه می‌گوید به پیشنهادهای دیگران چندان توجه ندارد و تنها به دنبال خواستهای خود است و این عادت او چندین بار به افزاین‌های هنگفتی زده است، ولی گویا به آن عادت کرده و هنوز هم دست از آن نشسته است. شاید هم این برداشت من چندان درست نباشد، زیرا من بر اساس پرخوردهای چندی که به مناسبت‌های گوناگون پیش آمده و بر اساس ظواهر امر قضاوت می‌کنم، در حالی که ممکن است در فراسوی دید من مسائل و مواردی باشد که چنین رفتاری ظاهری را ایجاد می‌کند.

دکتر کاردان به تمیزی فضای کار و زندگی بسیار پای بند است، چنان‌که بارها بیان می‌دارد توجه به پاکیزگی محیط کار و ماشین‌های کارخانجات، یکی از عوامل پیروزی و موفقیت او در کار بوده است و دلیل خود بر این باور را در چندین مورد به راحتی بیان می‌دارد، چنین ویژگی را و هنوز هم حفظ کرده و به آن می‌بالد.

دکتر کاردان به استفاده از شیوه‌های مدیریت انسانی خود که برگرفته از شیوه‌های مدیریت زنده یاد دکتر امیر بیرجندي است بسیار مباحثات می‌کند. تفاوت او با بیشتر مدیران صنعتی، تحصیل کرده‌ای او بویژه در زمینه علوم انسانی است. او کوشش کرده تانظریه‌های روابط

انسان‌گرایانه در علوم انسانی و آموزش و پژوهش را وارد محیط‌های مکانیکی صنعت کند و به مقدار بسیار زیادی نیز در این امر موفق شده است. از جمله او با واژه و مفهوم تنبیه در کارهای خود بیگانه است و در مقابل بر این باور است که برای پیشرفت کار و افزایش تولید می‌توان از تشویق به جای تنبیه استفاده کرد و با به کاربردن چنین ایده‌ای در کار خود نیز موفق به نظر می‌رسد.

دکتر کارдан برخلاف برداشت من از او باور به شنیدن نظر و دیدگاه دیگران دارد و در هنگام صحبت‌هایمان بارها به مواردی اشاره می‌کند که به سبب مشورت نکردن و یا گوش نکردن به دیگران در مورد خرید ماشین‌آلات تولیدی با چه زیان‌هایی مواجه و مجبور شده ماشین‌آلات خریدارشده‌ای را که نتوانسته‌اند پاسخ‌گویی کار او باشد با زیان فروخته است. پیشنهاد او این است که پیش از شروع هر کاری باید با گفتگو با دست‌اندرکاران آن مورد، اطلاعات کافی به دست آورد و سپس اقدام کرد.

دکتر کاردان به سبب تعهدی که نسبت به خانواده خود دارد در بروز مشکلات خانوادگی به سبب امور مالی بسیار سخاوتمندانه رفتار می‌کند. بارها بر این اشارة داشته که سبب ترک و واگذاری کارخانه قالی سلیمان با وجود تمام دلبستگی‌هایش به آن، تنها به سبب تحکیم روابط خانوادگی و دوری از اختلاف‌های خانوادگی بیشتر و بزرگتری بود که در حال روی دادن بودند. ولی هیچ وقت او از این جدایی با ناراحتی یاد نمی‌کند و همیشه آرزوی موفقیت و پیشرفت شرکای سابق خود در کارخانه قالی سلیمان را دارد. چنین رفتاری را بارها در او مشاهده کرده‌ام، برخورد با کارخانه نساجی درین ریس نیز از همین دست است، در موارد بسیاری نیز شاهد بوده‌ام که برای راحتی خود به سادگی از درگیری‌های مالی دوری می‌کند و بر دوستی و احترام متقابل با همه افراد تأکید دارد.

بیان داشتم دکتر کاردان دارای دلی پاک و بسیار حساس است. او از شنیدن وضعیت نابهنجار هر انسانی بسیار نگران می‌شود و بر چهره‌اش رنگ غم می‌نشیند. او کوشش می‌کند هرگاه کسی از لحاظ عاطفی و مالی نیاز به کمک داشته باشد، به کمک او بستابد و تا جایی که می‌تواند به او

کمک کند. این کمک او نه به سبب کسب شهرت و مقبولیت اجتماعی است، بلکه به سبب عشق و محبت قلبی او به انسان‌ها و نیکوکاری است، چنان‌که هیچ‌زمانی حاضر به بیان خدمات خیریهٔ خود نیست و از گفتگو در مورد آن‌ها خودداری می‌کند. او دلش می‌خواهد کار خیر و ماندگاری را به سرانجام برساند، ولی تاکنون نتوانسته در این مورد کاری انجام دهد. زمانی به‌دبیال ساخت مجتمع فرهنگی و آموزشی بزرگی برای افراد نیازمند بوده و زمانی دیگر به‌دبیال خانهٔ سالمندان برای افرادی است که در هنگام که‌هولت و نیاز به کمک نمی‌توانند به‌سبب شرایط مالی و خانوادگی خود کمک دریافت دارند. اگرچه بسیاری در این راه کوشیده است، ولی سرانجام با انبوهی از مشکلات مجبور به فراموش کردن کار شده است، ولی این ایده هنوز هم در اوج دارد و در صدد فراهم آمدن فرصت و امکاناتی برای انجام آن است.

دکتر کاردان آدمی حق‌شناس است و همیشه از کسانی که در پیشرفت و نقشی حتی اگر اندک داشته‌اند، به خوبی و صداقت یاد می‌کند. بارها او در مورد مهر و محبت مدیری (آقای نوربخش) گفتگو کرد که به‌یکی از آرزوهای او یعنی رفتن به دبیرستان هاتف به‌او کمک کرد و اینکه او برای سپاسگزاری از محبت او چگونه در خواندن درس کوشای بوده است، بارها داستان پرخورد با آقای نوربخش را در برگشت از آمریکا برای من و سایر نزدیکان تعریف کرده است و هنوز هم نمی‌تواند از جاری شدن اشک خود در هنگام بیان این ماجرا خودداری کند.

او در مورد کارکنان و کارگران خود که به‌سن بازنشستگی رسیده‌اند و بازنشسته شده‌اند، بسیار حساس است و بارها برایم بیان داشت این‌ها سرمایهٔ کار من هستند و برخی از آن‌ها تا هنگامی که دوست داشته باشند، می‌توانند خود را عضوی از خانوادهٔ ما بپنداشند. برای همین هم در هنگام بازنشستگی پرسنل خود از برخی از آن‌ها می‌خواهد که در صورت تمایل به‌ادامه همکاری حتی اگرچه رسماً بازنشسته شده‌اند، در سر کار خود باقی بمانند و برآسas خواست خود نقشی بر عهدهٔ گرفته و به کار ادامه دهند، برای همین هم در میان پرسنل او افرادی را می‌بینید که مدت‌هاست بازنشسته شده‌اند ولی هنوز هم روزها و ساعتهايی را برای ادامهٔ کار یا کمک به محل کارخانه یا شرکت مراجعه می‌کنند.

جالب اینکه چند روز پیش مشاهده کردم ایشان به دنبال کمک به یکی از پرسنل کارخانه قالی سلیمان هستند که سال‌ها پیش بنا به درخواست خود بازنشسته شده ولی اکنون بنا بر شرایطی نیاز به کار پیدا کرده است. ایشان با وجودی که مدت‌هاست با کارخانه قالی سلیمان رابطه کاری خود را قطع کرده‌اند، ولی مجدانه به دنبال گره‌گشایی از کارگر بازنشسته قالی سلیمان بودند و حتی با مدیر کارخانه تماس گرفتند و سرانجام از کار آن کارگر گره‌گشایی کردند.

ویژگی دیگری که من در دکتر کاردان دیدم، توان همکاری او با دیگران است. در تمام مدتی که در کارخانه قالی سلیمان در برخی از امور با برخی از همکاران و شرکای خود دچار کمی اختلاف بود، دست از کار نکشیده و در صدد این بود که به‌شکلی از مشکلات کاری بکاهد. همین مسأله برای او در رابطه با کارخانه نساجی درین ریس پیش آمده است، ولی او بنا بر ویژگی سازشی و توان همکاری با دیگران توانسته مشکلات را به‌شکلی حل کرده و از پیشرفت کار آن‌ها ابراز خوشحالی کند.

در هنگامی که او شرح زندگی خود را برای من بیان می‌کرد، بارها به جایی رسید که بسیاری از افراد اگر به آن نقطه می‌رسیدند، با نهایت نالمیدی کار را رها کرده و خود را شکست‌خورده می‌پنداشتند، ولی گویا روحیه مقاومتش به او کمک کرده که تمامی این مراحل سخت را با کوششی افزوده پشت سر بگذارد. برخی زمان‌های بخوبی بیان می‌داشتمن که حسن خوب شانس آورده و این شکست‌ها را پشت سر گذاشته‌ای و او بالختند می‌گفت باور چندانی به مفهوم شانسی که در میان مردم رایج هست ندارم، از دید من شانس توان استفاده از فرصت‌های است و من هم هرگاه با مشکلی مواجه می‌شدم با توجه به توانی که در خود سراغ داشتم کوشش می‌کرم با استفاده از فرصت‌های موجود (شانس) این مرحله را در پشت سر بگذارم و خوشحالم که به جای رهاسازی موقعیتی نامناسب، با کوشش توانستم آن را تبدیل به موقعیتی مناسب سازم. هنوز هم بر این باورم که خواستن توانستن است، منتهی باید راهکار ویژه آن را یافتد.

دکتر کاردان در مورد کارهای دیدگاهی ژرف و بسیار گسترده دارد. در این اواخر (۲۶ تا ۲۳ مهرماه ۱۴۰۲) نمایشگاه بزرگ صنایع نساجی در مکان نمایشگاه‌های بزرگ ایران در تهران برگزار کرد.

مرا برای بازدید از این نمایشگاه دعوت کرد. بدیدن نمایشگاه رفتم و از چند مسأله جزئی گذشته، آن را بسیار خوب و مناسب دیدم. در انتهای نمایشگاه، نظرم را پرسید، به او گفتم که نمایشگاه خوب و آبرومندی را برگزار کردید. نگاهی به من کرد و گفت اگرچه به ظاهر موفق بودیم، ولی در اصل موفقیت چندانی نداشتیم، با شگفتی ازاو پرسیدم که چرا این گونه فکر می‌کند و پاسخ داد، اگرچه ظاهر نمایشگاه بسیار خوب و مناسب بود ولی در چنین نمایشگاه‌هایی افزون بر ظاهر نمایشگاه، باید به دست آوردن آن توجه شود. پس از نمایشگاه از کارکنانی که در آن مدت با نهایت صداقت کارکرده بودند و مدیر فروش شرکت و کارخانه پرسیدم: در طول نمایشگاه چند قرارداد فروش منعقد کرده‌اید و پاسخ آن‌ها نامیدکننده بود. در حقیقت، موفقیت هر نمایشگاه پس از پایان، به تعداد قراردادهای فروش و گسترش همکاری با نماینده‌های کارخانه و شرکت بستگی دارد و نه تنها به ظاهر جذاب و پذیرایی و تعداد بازدیدکنندگان از نمایشگاه و این نشان از دیده‌رفت و آینده‌نگر دکتر کاردان دارد.

سرانجام، من او را انسان تیکی می‌دانم که با وجود برخی از اشکالات کاملاً طبیعی انسانی، می‌توان بر خوش‌دلی او متکی بود، دوستی که می‌تواند در کنار تو و با تو باشد. او در حقیقت همان حسن مهریان و شلوغی است که از سال‌های پیش او را می‌شناسم، بدون کوچکترین نخوت و غرور. امیدوارم که در صفحات آینده توanstه باشم حسن کاردان را آن چنان که هست، معرفی کنم.

با سپاس، دکتر سیامک رضا مهجور